

[Johannes Jensen.]

ind i Lovforslaget i den Retning, men han fandt ikke Ændringsforslaget forment, som han kunde ønske det. Jeg vil gerne deroverfor sige, at vi har ogsaa haft under Overvejelse, om vi kunde tiltræde Ændringsforslaget, naar det fik en anden Form, naar det f. Eks. kom til at lyde saaledes, at de „saa vidt muligt skulde have Lejlighed til at uddanne sig ogsaa i det i Forretningen forekommende Kontorarbejde“. Men vi har dog ikke kunnet tiltræde det, heller ikke i denne Form, fordi vi mener, at man almindeligvis ikke i dansk Lovsprog bør bruge Udtrykket: „saa vidt muligt“, „efter Omstændighederne“, „saa vidt Forretningsforholdene tillader det“ o. s. v. Det er den Slags Bestemmelser, som bestandig giver Anledning til Tvivl, Tvistigheder og Voldgiftsdomme, og som skaber et daarligt Forhold mellem Mesteren eller Principalen og Lærlingen og hans Værge. Derfor er vi vejet tilbage for at indlade os paa at forandre Bestemmelsen i den Retning, som der har været Tale om.

Jeg vil gerne indrømme, at den lille Ændring vedrørende de unge Mennesker, der er sygeforsikrede i Forvejen som Familienmedlemmer, har faaet en forkert Form. Det er sket ved, at man oprindeligt havde tænkt at sætte et Par Sætninger et andet Sted, og saa er de blevet flyttet, uden at man har bemærket, at man derved ramte en anden Person end den, man tænkte paa.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa ny anbefale at stemme for Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag og stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Carl F. Madsen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte angaaende Lærlingekommissionerne, at de blot vilde medføre, at det blev vanskeligere at faa Drengene anbragt i Lære, og at det vilde øge Antallet af ufaglærte. Jeg har vanskeligt ved at forstaa den højtærede Ministers Betragtninger, thi den Maade, hvorpaa Lærlingekommissioner er tænkt oprettet, kan umuligt være til Ubehag for Læremestrene. Man har tiltænkt disse Kommissioner forskellige Opgaver; de skal f. Eks. undertegne Lærlingekontrakter, de skal være behjælpelige med, at muligt opstaaede Uoverensstemmelser mellem Mestre og Lærlinge saa vidt muligt ikke kommer til Voldgiftsafgørelse, og de har paa en hel Række Omraader faaet anvist deres Opgaver. At det virkelig skulde kunne betyde det, som den højtærede Indenrigsminister og ligeledes den ærede Ordfører for Udvalget var inde paa, har jeg, som sagt, overordentlig vanskeligt ved at forstaa.

Men jeg er jo ogsaa paa det rene med, at efter den Modstand, hvormed Tanken her er blevet modtaget af alle Partier, vil det ikke lade sig gøre denne Gang at gennemføre de Tanker, der er nedlagt i Ændringsforslaget. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det Tidspunkt før eller senere vil komme, da de Tanker, der er nedlagt i dette Forslag, vil blive godkendt af Rigsdagen.

Med Hensyn til det Punkt i Forslaget, angaaende Realeksamen og højere Eksaminer, som vi har ønsket skulde udgaa, bemærkede den højtærede Minister, at efter hans Formening vilde dette kun medføre, at Banker, Forsikringsselskaber o. s. v. ikke vilde antage de helt unge, men kun dem, der var fyldt 18 Aar. Jeg har vanskeligt ved at forstaa den Tankegang. Det har dog ellers altid været saadan, at man i de paagældende Virksomheder fortrinsvis har søgt den unge Arbejder, den, der lige var konfirmeret — det gælder for Drengene, som det gælder for Pigerne. Og hvorfor har man netop søgt sig den Arbejdskraft? Jo, fordi den er billig. Og at man skulde kunne se bort fra dette i Fremtiden, fordi Forholdet kom ind under Lærlingeloven, se bort fra, at man kunde faa en billig Arbejdskraft, den langt billigere, som man kan faa ved at antage unge Mennesker paa 14—15 Aar i Stedet for paa 17—18 Aar — det fatter jeg ikke.

I øvrigt var den højtærede Minister jo inde paa en Gennemgang af de stillede Ændringsforslag. Ved Sagens første Behandling havde vi ogsaa en ret indgaaende Diskussion om disse Spørgsmaal, og i Udvalget har vi senere — i mange Møder — indgaaende drøftet de Tanker, der har været fremme. Resultatet af disse Overvejelser foreligger nu fra de forskellige Partier. At genoptage Diskussionen her ved anden Behandling vilde da efter min Mening kun være et Spild af Tid; hvert af Partiernes har jo taget sit Standpunkt. Jeg skal derfor afstaa fra videre Diskussion. Men jeg vil dog have Lov til at udtale, at efter min Mening vil den Lov, som bliver vedtaget med de nu af Flertallet foreslaaede Ændringer, vel blive modtaget med Tilfredshed i en vis Del af Befolkningen; men blandt den Del af Befolkningen, Loven i Virkeligheden er givet for, nemlig Lærlingene og deres Forældre eller Værger, vil den ikke komme til at virke tilfredsstillende. Der vil blive Uro om denne Lov, saa længe den bevarer den Form, som jeg vil gaa ud fra at den faar; der vil ikke — det er min bedste Overbevisning — blive Ro om den, før i hvert Fald en Del af de Tanker, som Mindretallet